

Hız. Meryem Ve Oğlu İsa Mesih
Gönderen Kadir Hatipoglu - Ocak 16 2021 10:35:47

[illegible]

رَبِّ اِنِّى
وَضَعْتُهَآ
اُنْثَى
وَاللهُ
اَعْلَمُ
بِمَا
وَضَعَتْ
وَلَيْسَ
الذَّكَرُ
كَاْلاُنْثَ
09; وَاِنِّى
سَمَّيْتُهَ
75; مَرْيَمَ
وَاِنِّى
اُعِيذُهَا
بِكَ
وَذُرِّيَّت
14;هَا مِنَ
الشَّيْطَان
16; الرَّجِيمِ
“Onu doğurunca, “Rabbim!” dedi, “Onu kız doğurdum.” -Oysa
Allah, onun ne doğurduğunu daha iyi bilir-“Erkek, kız gibi değildir. Ona Meryem adını
verdim. Onu ve soyunu kovulmuş şeytandan senin korumana bırakıyorum.” (Âİ-
İmrân, 3/36). Allah bu güzel adağı kabul edip onu teyzesinin kocası
Zekeriya’nın himayesinde tıpkı nadide bir çek gibi yetiştirdi
فَتَقَبَّلَ
07;َا رَبُّهَا
بِقَبُولٍ
حَسَنٍ
وَاَنْبَتَه
14;ا نَبَاتاً
حَسَنًا
وَكَفَّلَهَ
75; زَكَرِيَّا
كُلَّمَا
دَخَلَ
عَلَيْهَا
زَكَرِيَّا
الْمِحْرَاب
14; وَجَدَ
عِنْدَهَا
رِزْقًا
قَالَ
يَامَرْيَمُ
اَنّىَ لَكِ
هَذَا
قَالَتْ هُوَ
مِنْ عِنْدِ

[illegible]

nasıl çocuğum olabilir?” dedi.” (Meryem, 19/20)

قَالَ

كَذَلِكِ

قَالَ

رَبُّكِ هُوَ

عَلَىَّ

هَيِّنٌ

وَلِنَجْعَلَهُ اَيَةً

لِلنَّاسِ

وَرَحْمَةً

مِنَّا

وَكَانَ

اَمْرًا

مَقْضِيًّا

“Cebrail, “Evet, öyle. Rabbin diyor ki: O benim için çok kolaydır.

Onu insanlara bir mucize, katımızdan bir rahmet kılmak için böyle takdir ettik. Bu, zaten (ezelde) hükme bağlanmış bir iştir” dedi.” (Meryem, 19/21)

فَحَمَلَتْهُ

فَانْتَبَذَتْ بِهِ

مَكَانًا

قَصِيًّا “Böylece

Meryem, çocuğa gebe kaldı ve onunla uzak bir yere çekildi.” (Meryem, 19/22)

İmran’ın kızı Meryem, artık Allah’ın kelimesine, mucize çocuğa hamileydi. Bu

çocuk, tıpkı atası Âdem gibi harikulade olarak babasız dünyaya gelecekti

اِنَّ مَثَلَ

عِيسَى

عِنْدَ اللهِ

كَمَثَلِ

اَدَمَ

خَلَقَهُ

مِنْ تُرَابٍ

ثُمَّ قَالَ

لَهُ كُنْ

فَيَكُونُ

“Şüphesiz Allah katında (yaratılışları bakımından) İsa’nın durumu,

Âdem’ın durumu gibidir: Onu topraktan yarattı. Sonra ona “ol” dedi. O

da hemen oluverdi.” (Âli-İmrân, 3/59). Artık İsa Peygamber, dünyayı

aydınlatmaya geliyordu. Kral Augustus’ın sonraki kırk ikinci yılda, Julius Sezar’ın

Roma imparatoru olduğu dönemde, İsa Mesih, Filistin’de Beytüllahim

(Bethlehem)’de dünyaya geldi (Nesaî, “Salat", 1). Bazıları Hz.

Meryem’i iffetsizlikle suçladi

وَبِكُفْرِهِمْ

وَقَوْلِهِمْعَلَى

مَرْيَمَ
بُهْتَانًا
عَظِيمًا “Bir de
inkârlarından ve Meryem’e büyük bir iftira atmalarından…”
(Nisâ, 4/156). Nasıl olur da, babasız bir çocuk dünyaya gelirdi ki? Ağaç
tohumsuz olur muydu? Bulut olmadan yağmur yağar mıydı? Olmazdı işte! Allah’ın
yeryüzünde kılı kırk yaran tabiat kanunları vardır, elbette! Fakat Allah bazen tabiat
kanunlarının dışında iş yapar. Buna da mucize denir. İsa Mesih’ın doğumu da, Salih
Peygamber’ın kayadan çıkan devesi gibi, Musa Peygamber’ın yılan
dönüşen asası gibi, Efendimiz Muhammed aleyhisselâmin İsrâ'’sı
gibi bir mucizeydi. Ne yazık ki, maddeci düşüncenin etkisi altında olan çoğ
insan mucizeleri kavrayamaz. Tüm kadınların örneklere alması gereken iffet timsali,
adanmış kadın, iftiralara karşı sabretti. İftiracıları kundaktaki çocuğu gösterdi. İsa
Peygamber, daha bebekken onlarla konuştu, peygamberliğini yüzlerine haykırdı
وَيُكَلِّمُ
النَّاسَ فِى
الْمَهْدِ
وَكَهْلاً
وَمِنَ
الصَّالِحِي
06;َ “O, beşikte de, yetişkin çağında da insanlarla konuşacak,
salihlerden olacaktır.” (Âli İmrân, 3/46) اِذْ
قَالَ اللهُ
يَاعِيسَى
ابْنَ
مَرْيَمَ
اذْكُرْ
نِعْمَتِى
عَلَيْكَ
وَعَلى
وَالِدَتِكَ
اِذْ
اَيَّدْتُّك
14; بِرُوحِ
الْقُدُسِ
تُكَلِّمُ
النَّاسَ فِى
الْمَهْدِ
وَكَهْلاً
وَاِذْ
عَلَّمْتُكَ
الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَ
77;َ
وَالتَّوْرَ
10;ةَ
وَاْلاِنْجِ
10;لَ وَاِذْ

تَخْلُقُ
مِنَ
الطِّينِ
كَهَيْئَةِ
الطَّيْرِ
بِاِذْنِى
فَتَنْفُخُ
فِيهَا
فَتَكُونُ
طَيْرًا
بِاِذْنِى
وَتُبْرِئُ
اْلاَكْمَهَ
وَاْلاَبْرَ
89;َبِاِذْنِى
وَاِذْ
تُخْرِجُ
الْمَوْتَى
بِاِذْنِى
وَاِذْ
كَفَفْتُ
بَنِى
اِسْرَائِيل
14;عَنْكَاِذْ
جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّن
14;اتِفَقَالَ
الَّذِينَ
كَفَرُوا
مِنْهُمْ
اِنْهَذَا
اِلاَّ
سِحْرٌ
مُبِينٌ “ O gün Allah,
şöyle diyecek: “Ey Meryem oğlu İsa! Senin üzerindeki ve annen
üzerindeki nimetimi düşün. Hani, seni Ruh’l-Kudüs (Cebrail) ile
desteklemiştin. Beşikte iken de, yetişkin iken de insanlara konuşuyordun. Hani, sana kitabı,
hikmeti, Tevrat’l, İncil’i de öğretmiştim. Hani iznimle çamurdan kuş
şekline benzer bir şey yapıyordun da içine üflüyordun, benim iznimle hemen bir
kuş oluyordu. Yine benim iznimle doğuştan körü ve alacalıyı iyileştiriyordun. Hani
benim iznimle ölüleri de (hayata) çıkırıyordun. Hani sen, İsrailoğullarına
açık mucizeler getirdiğin zaman, ben seni onlardan kurtarmıştım da onlardan inkâ
edenler, “Bu, ancak açık bir büyüdür”
demişlerdi.” (Mâide, 5/110). Roma, o dönemde putperestti. İsa Peygamber,
Allah’n birliğini insanlara anlatmak üzere gönderilmişti ve bu görevi
yerine getirirken, her peygamber gibi eziyet ve işkenceye maruz kaldı. Bir avuç insan
O’na inandı فَلَمَّآ
اَحَسَّ

عِيسَى
مِنْهُمُ
الْكُفْرَ
قَالَ مَنْ
اَنْصَارِى
اِلَى اللهِ
قَالَ
الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
اَنْصَارُ
اللهِ
اَمَنَّا
بِاللهِ
وَاشْهَدْ
بِاَنَّا
مُسْلِمُونَ
“İsa, onların inkârlarını sezince, “Allah yolunda yardımcılarım kim?”
dedi. Havariler, “Biziz Allah yolunun yardımcıları. Allah’a iman ettik. Şahit ol, biz
müslümanlarız” dediler.” (Âİ-i İmrân, 3/52).
رَبَّنَآ
اَمَنَّا
بِمَآ
اَنْزَلْتَ
وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
فَاكْتُبْنَا مَعَ
الشَّاهِدِينَ “Rabbimiz! Senin indirdiğine iman ettik ve Peygamber’e uyduk. Artık bizi (hakikate) şahitlik edenlerle beraber yaz.” (Âİ-i İmrân, 3/53).
İnançsızlara göre, O’nu susturmanın en iyi yolu öldürmektir.
Denediler de bunu. Fakat Allah onları şaşırttı ve İsa Peygamber diye çarmıha bir başkasını
astılar
وَقَوْلِهِمْ
اِنَّا
قَتَلْنَا
الْمَسِيحَ
عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ
رَسُولَ
اللهِ وَمَا
قَتَلُوهُ
وَمَا
صَلَبُوهُ
وَلَكِنْ
شُبِّهَ
لَهُمْ
وَاِنَّ

الَّذِينَ
اخْتَلَفُوا
فِيهِ لَفِى
شَكٍّ مِنْهُ
مَا لَهُمْ
بِهِ مِنْ
عِلْمٍ
اِلاَّ
اتِّبَاعَ
الظَّنِّ
وَمَا
قَتَلُوهُ
يَقِينًا “Ve `Biz Allah'ın
resulü Meryemoğlu İsa Mesihî üldürdük' demelerinden
ütürü. Oysa O'nu ne üldürdüler ne de çarmıha gerdiler.
Fakat kendilerine üyle güründü. Onun hakkında anlaşmazlığa
düşenler bu konuda tam bir kuşku içindedirler, bu konudaki bilgileri sadece sanıya
uymaktan ibarettir. Yoksa onu kesinlikle üldürmediler.” (Nisâ, 4/157).
Allah, bir mucizeyle bu dünyaya günderdiği Peygamberini yine bir mucizeyle
çekip almıştı, katına بَلْ
رَفَعَهُ
اللهُ
اِلَيْهِ
وَكَانَ
اللهُ
عَزِيزًا
حَكِيمًا “Fakat Allah onu
kendisine yükseltmiştir. Allah, üstün ve gü çldür,
hüküm ve hikmet sahibidir.” (Nisâ, 4/158). Başî mucize, sonu mucize
Resul, insanlığa İncil’i, Müjdeyi armağan ederek çekilmişti, Allah katına. Fakat
insanlar rahat durmadılar. Kutsal kitaplar hidayet bulmak için değil de, birilerinin
maddî çıklarına hizmet etmek için günderilmiş gibi, tahrife koyuldular
İncil’i! Oysa İncil, kendi gibi bir müjde olan iki kitabı tasdik ediyordu. Kendinden
ünceki Tevrat’ı ve kendinden sonraki Kur’an’ı.
وَمُصَدِّقً
75; لِمَا بَيْنَ
يَدَىَّ مِنَ
التَّوْرَية
16; وَلاُحِلَّ
لَكُمْ
بَعْضَ
الَّذِى
حُرِّمَ
عَلَيْكُمْ
وَجِئْتُكُم
18; بِاَيَةٍ
مِنْ
رَبِّكُمْ

فَاتَّقُوا
اللهَ
وَاَطِيعُونِ
"Benden önce gelen Tevrat’ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri helâl kılmak için gönderildim ve Rabbiniz tarafından size bir mucize de getirdim. Artık Allah’a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.” (Âl-i İmrân, 3/50). Üstelik İncil, Adı Ahmed olan bir Peygamberin geleceği haberini vererek, insanlığa verilebilecek en büyük müjdeyi veriyordu.
وَاِذْ قَالَعِيسَى ابْنُمَرْيَمَيَابَنِىاِسْرَآئِيلَ اِنِّىرَسُولُاللهِاِلَيْكُمْمُصَدِّقًالِمَا بَيْنَيَدَىَّ مِنَالتَّوْرَيةِوَمُبَشِّرًابِرَسُولٍيَأْتِى مِنْبَعْدِىاسْمُهُاَحْمَدُفَلَمَّاجَآءَ هُمْبِالْبَيِّنَاتِ قَالُواهَذَا سِحْرٌمُبِينٌ "Hani, Meryem oğlu İsa, “Ey İsrailoğulları! Şüphesiz ben, Allah’ın size, benden önce gelen Tevrat’ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek, Ahmed adında bir peygamberi müjdeleyici (olarak gönderdiği) peygamberiyim” demişti. Fakat (İsa) onlara apaçık mucizeleri getirince, “Bu, apaçık bir sihirdir” dediler.” (Sâff, 61/6). Pek çok kişi ya İsa Mesih’e hiç inanmadı ya da onun tebliğ ettiği Allah’ın birliği inancını çarpıtarak, ‘Allah üçtür’ iddiasında bulundu. İsa Peygamber’in babasız do-ğuşunu anlayamadılar ve ‘İsa, Allah’ın oğludur’ dediler
يَآاَهْلَالْكِتَابِلاَ تَغْلُوافِىدِينِكُمْوَلاَ

تَقُولُوا
عَلَى اللهِ
اِلاَّ
الْحَقَّ
اِنَّمَا
الْمَسِيحُ
عِيسَى ابْنُ
مَرْيَمَ
رَسُولُ
اللهِ
وَكَلِمَتُهُ اَلْقَيهَا
اِلَى
مَرْيَمَ
وَرُوحٌ
مِنْهُ
فَاَمِنُوا
بِاللهِ
وَرُسُلِهِ
وَلاَ
تَقُولُوا
ثَلاَثَةٌ
اِنْتَهُوا
خَيْرًا
لَكُمْ
اِنَّمَا
اللهُ اِلَهٌ
وَاحِدٌ
سُبْحَانَهُ
اَنْ يَكُونَ
لَهُ وَلَدٌ
لَهُ مَا فِى
السَّمَوَاتِ وَمَا فِى
اْلاَرْضِ
وَكَفَى
بِاللهِ
وَكِيلاً “Ey Kitab ehli!
Dininizde sınırları aşmayın ve Allah hakkında ancak hakkı söyleyin. Meryem oğlu İsa Mesih,
ancak Allah’ın peygamberi, Meryem’e ulaştırdığı (emriyle onda var ettiği) kelimesi
ve kendisinden bir ruhtur. Öyleyse Allah’a ve peygamberlerine iman edin,
“(Allah) ç” demeyin. Kendi iyiliğiniz için buna son verin.
Allah, ancak bir tek ilâhtir. O, çocuk sahibi olmaktan uzaktır. Göklerdeki her
şey, yerdeki her şey O’nundur. Vekil olarak Allah yeter.” (Nisâ, 4/171)
لَقَدْ
كَفَرَ
الَّذِينَ
قَالُوا

اِنَّ اللهَ
هُوَ
الْمَسِيحُ
ابْنُ
مَرْيَمَ
وَقَالَ
الْمَسِيحُ
يَابَنِى
اِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا
اللهَ رَبِّى
وَرَبَّكُمْ
اِنَّهُ مَنْ
يُشْرِكْ
بِاللهِ
فَقَدْ
حَرَّمَ
اللهُ
عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ
وَمَأْوَيهُ
النَّارُ
وَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ
اَنْصَارٍ “Andolsun,
“Allah, Meryem oğlu Mesih’tir” diyenler kesinlikle kâfir oldu. Oysa Mesih şöyle demişti: “Ey İsrailoğulları! Yalnız, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah’a kulluk edin. Kim Allah’a ortak koşarsa, artık, Allah ona cenneti muhakkak haram kılmıştır. Onun barınağı da ateştir. Zalimler için hiçbir yardımcı yoktur.” (Mâide, 5/72)
اِتَّخَذُوا
اَحْبَارَهُمْ
وَرُهْبَانَهُمْ
اَرْبَابًا
مِنْ دُونِ
اللهِ
وَالْمَسِيحَ ابْنَ
مَرْيَمَ
وَمَا
اُمِرُوا
اِلاَّ
لِيَعْبُدُوا اِلَهًا
وَاحِدًا لاَ

اِلَهَ
اِلاَّ هُوَ
سُبْحَانَهُ
عَمَّا
يُشْرِكُونَ
“(Yahudiler) Allah’ı bırakıp, hahamlarını; (hıristiyanlar ise) rahiplerini ve Meryem
oğlu Mesih’i rab edindiler. Oysa, bunlar da ancak, bir olan Allah’a ibadet etmekle
emrolunmuşlardır. O’ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O, onların ortak koştukları
her şeyden uzaktır.” (Tevbe, 9/31). Oysa Hz. İsa, Allah’ın kulu ve
peygamberidir ve Allah her şeyden yücedir. İsa Peygamber insanlardan Allah’a
inanmalarını, O’na kulluk etmelerini istemişti
وَلَمَّا
جَآءَ عِيسَى
بِالْبَيِّن
14;اتِ قَالَ
قَد.ْ
جِئْتُكُمْ
بِالْحِكْمَ
77;ِ
وَلاُبَيِّن
14; لَكُمْ
بَع.ْضَ
الَّذِى
تَخْتَلِفُو
06;َ فِيهِ
فَاتَّقُوا
اللهَ
وَاَطِيعُون
16; “İsa, apaçık mucizeleri getirdiği zaman şöyle demişti: “Ben size
hikmeti getirdim ve hakkında ayrılığa düştüğünüz şeylerden bir kısmını
size açıklamak için geldim. Öyle ise, Allah’a karşı gelmekten sakının ve
bana itaat edin.” (Zuhruf, 43/63). اِنَّ
الل.هَ هُوَ
رَبِّى
وَرَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوه
15; هَذَا
صِرَاطٌ
مُسْتَقِيمٌ
“Şüphesiz Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O’na
kulluk edin, işte bu doğru bir yoldur.” (Zuhruf, 43/64). Ve İsa Peygamber, (Allah) bana,
anneme iyi davranmamı emretti. Beni bedbaht ve zorba kılmadı’ demişti.
وَبَرًّا
بِوَالِدَتِ
09; وَلَمْ
يَجْعَلْنِى
جَبَّارًا
شَقِيًّا “Beni anama saygılı

kıldı. Beni azgın bir zorba kılmadı.” (Meryem, 19/32) Hiçbir peygamber Allah’ın emirlerini bildirme bakımından diğerinden farklı değildir. Fark sadece uygulamadaki bazı ayrıntılarda olabilir. İsa Peygamber de kutlu peygamberlik zincirinin en güzide halkalarından biridir. O, dünyaya adalet, barış, huzur ve imanı armağan etmek istedi. Ona reva görülen, ateşe atıldığında atası İbrahim Peygambere reva görülenle ya da son peygamber Muhammed (s.a.s)’e karşı yapılan eziyetlerle aynıdır. Annesi Hz. Meryem’e yapılan iftiranın Hz. Aişe’ye yapılan iftirayla aynı olduğu gibi. Yollarına gül sermek gereken bu kutlu peygamberlerin yollarına diken serpildi. Karşılarında saygıyla eğilip hayırla anılması gereken anneler incitildi. İnsanlık tarihi bu tür zorbalıklarla doludur. İnsan suretinde olan, fakat ruhî melekelerini yitirmiş insanlar, peygamberlere, Peygamber eşlerine, Peygamber hanımlarına iftira ederken, aslında kendilerine verilen müjdeyi, başlarına gelecek azapla değiştirdiklerinin farkında olsalardı, aynı şeyi yaparlarmıydı? İnsanlık, İsa Peygamber’dan Allah’ın birliğini, anneye nezaketi, vefayı ve sabrı öğrendi. Dünyanın en büyük imparatorluğu size karşı da olsa, Allah’a sığınıldığında en güçlün siz olduğunu öğretti. Ve Allah istemedikçe kimsenin canının alınamayacağını! İsa Peygamber beşikte konuştuğu gibi, bir ibret vesikası olarak, sanki hâlâ bizimle konuşuyor.

Çnkü o, Allah’ın kelimesi!

 ¡ َّتِى
اَحْصَنَتْ
فَرْجَهَا
فَنَفَخْنَا
فِيهَا مِنْ
رُوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا
وَابْنَهَآ
اَيَةً
لِلْعَالَمِينَ “İrzini korumuş olan kadını da (Meryem’i de) hatırla. Ona ruhumuzdan üfleştik. Kendisini de, oğlunu da âlemlere (kudretimizi gösteren) birer delil yapmıştık.” (Enbiyâ, 21/91). Kur’an’ın tüm insanlığa verdiği mesajı bir daha hatırlayalım: قُلْ
يَآاَهْلَ
الْكِتَابِ
تَعَالَوْا
اِلَى
كَلِمَةٍ
سَوَآءٍ
بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْاَلاَّ
نَعْبُدَ
اِلاَّ اللهَ
وَلاَ
نُشْرِكَ
بِهِ شَيْئًا
وَلاَ

يَتَّخِذَ
بَعْضُنَا
بَعْضًا
اَرْبَابًا
مِنْ دُونِ
اللهِ فَاِنْ
تَوَلَّوْا
فَقُولُوا
اشْهَدُوا
بِاَنَّا
مُسْلِمُونَ
“De ki ‘Ey kitap ehli! Bizimle sizin aranızda ortak bir söze gelin: Yalnız
Allah’a ibadet edelim. Ona hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah’ı bırakıp da
kimimiz kimimizi ilah edinmesin.’ Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, deyin ki:
‘Şahit olun, biz Müslümanlarız.’” (Âİmrân, 3/64) O
halde, selam olsun İsa Peygamber’e! Selam olsun Musa Peygamber’e! Ve selam
olsun sevgililer sevgilisi Muhammed’e! Doç. Dr. Soner
GÜNDÜZÖZ

[islam ve Hayat.Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)